

відповідність до європейських стандартів, а також усунення існуючих проблем у практиці застосування законодавства у сфері досліджуваних питань; окреслено проблемні аспекти правової регламентації повноважень прокурора в провадженні у справах про адміністративні правопорушення, пов'язані з корупцією.

1. Конституція України зі змінами від 01 січня 2005 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
2. Международный Пакт о гражданских и политических правах от 16 декабря 1966 г. // Законы Украины, международные договоры Украины. – Том 14. – К., 1998. – С. 713-728.
3. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 07.12.1984 № 8073-X (станом на 17.08.2014) // Відомості Верховної Ради УССР. – 1984. – № 51. – Ст. 1122.
4. Кримінальний кодекс України від 5 квітня 2001 р. № 2341-III // Відомості Верховної Ради України. – 2001. – № 25. – Ст. 131.
5. Про запобігання корупції : Закон України від 14.10.2014 № 1700-VII // Відомості Верховної Ради. – 2014. – № 49. – Ст. 2056.
6. Про державну службу : Закон України від 16 грудня 1993 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1993. – № 52. – Ст. 490.
7. Про судоустрій і статус суддів України : Закон України від 07.07.2010 // Відомості Верховної Ради України. – 2010. – № 41-42, № 43, № 44-45. – Ст. 529.
8. Про прокуратуру : Закон України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : zakon1.rada.gov.ua.

Кравченко Ірина Сергіївна

доцент кафедри адміністративного права, процесу та адміністративної діяльності Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, доцент

**ДЕЯКІ ПИТАННЯ СЛУЖБОВОГО СУМІСНИЦТВА
ПОЛІЦЕЙСЬКИХ В УКРАЇНІ**

Сьогодні Україна перебуває на етапі перетворень, які стосуються діяльності усіх державних органів, установ, організацій та підходів до їх розуміння. Два пріоритетних та найбільш обговорюваних у суспільстві вектори здійснення державної політики – це реформа МВС України та запобігання корупції. Відповідно, у 2014 році були прийняті та введені у дію Закон України «Про запобігання корупції» [5] та реформа МВС України, а у 2015 році – Закон України «Про Національну поліцію» [1].

Одним з питань, які стоять на перетині цих двох нормативно-правових актів, є службове сумісництво поліцейських, роз'яснення якого необхідне для правильної кваліфікації вчиненого діяння.

Так, відповідно до Закону України «Про Національну поліцію» поліцейський не може під час проходження служби займатися іншою оплачуваною діяльністю, крім науково-педагогічної, наукової або творчої [1, ст. 66].

Сумісництвом вважається виконання працівником, крім своєї основної, іншої регулярної оплачуваної роботи на умовах трудового договору у вільний від основної роботи час на тому ж або іншому підприємстві, в установі, організації або у громадянина (підприємця, приватної особи) за наймом [2]. Для роботи за сумісництвом згоди власника або уповноваженого ним органу за місцем основної роботи не потрібно. Не є сумісництвом робота, яка визначена Переліком робіт, зазначених у Положенні про умови роботи за сумісництвом працівників державних підприємств, установ і організацій [2].

Службовим необхідно вважати сумісництво, пов'язане із поєднанням поліцейським своїх службових обов'язків з іншою оплачуваною діяльністю, пов'язане із самим статусом поліцейського, його службою в поліції.

Також необхідно з'ясувати сутність науково-педагогічної, наукової або творчої діяльності, яка не вважається сумісництвом за законодавством.

Відповідно до Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» науково-педагогічна діяльність – педагогічна діяльність у вищих навчальних закладах, пов'язана з науковою та (або) науково-технічною діяльністю [3], а наукова діяльність – інтелектуальна творча діяльність, спрямована на одержання і використання нових знань. Основними її формами є фундаментальні та прикладні наукові дослідження [3].

Відповідно до Закону України «Про професійних творчих працівників та творчі спілки» творча діяльність – індивідуальна чи колективна творчість, результатом якої є створення або інтерпретація творів, що мають культурну цінність [4].

Отже, вітчизняне законодавство чітко дає визначення видам діяльності, які не вважаються сумісництвом, що дає змогу чітко зрозуміти межі даного поняття.

Слід зауважити, що за порушення обмежень щодо сумісництва Кодексом України про адміністративні правопорушення передбачено адміністративну відповідальність за ст. 172⁴ Кодексу. Вчинення такого

адміністративного правопорушення тягне за собою накладення штрафу від трьохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією отриманого доходу від підприємницької діяльності чи винагороди від роботи за сумісництвом. Суб'єктом правопорушень у цій статті є особи, зазначені у п. 1 ч. 1 ст. 3 Закону України «Про запобігання корупції», серед яких особи рядового і начальницького складу органів внутрішніх справ [5].

Можна дійти висновку, що норми Закону «Про Національну поліцію» дублюють положення Кодексу України про адміністративні правопорушення та Закону «Про запобігання корупції». Виникає питання з приводу доречності дублювання даних норм. Можливо, це пов'язано із акцентуванням уваги на провідному курсі держави, пов'язаному із запобіганням корупції.

Підсумовуючи, слід зазначити, що положення ст. 66 Закону України «Про Національну поліцію» чітко прописують межі зайняття іншою оплачуваною діяльністю поліцейським під час проходження ним служби. Водночас дана норма дублює вже існуючі, що лише створює їх нагромадження. На наш погляд, необхідно сприймати зміст даної статті як підтвердження положень інших законодавчих актів, які вже діють на території України.

1. Про Національну поліцію : Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII // Відомості Верховної Ради України. – 2015. – № 40-41. – С. 1970. – Ст. 379.

2. Про затвердження Положення про умови роботи за сумісництвом працівників державних підприємств, установ і організацій : Наказ Мінпраці України (до 1997 р.), Мін'юст України, Мінфін України від 30.06.1993 № 76 [Електр. ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/z0076-93>.

3. Про наукову і науково-технічну діяльність : Закон України від 13.12.1991 № 1977-XII [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1977-12>.

4. Про професійних творчих працівників та творчі спілки : Закон України від 07.10.1997 № 554/97-ВР [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/554/97-%D0%B2%D1%80>.

5. Про запобігання корупції: Закон України від 14.10.2014 № 1700-VII [Електр. ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/1700-18>.